

2. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znáša svoje vlastné trovy konania a je povinné nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskemu parlamentu a Rade Európskej únie.
3. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 135, 5.5.2014.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 12. novembra 2015 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Helsingin hovioikeus – Fínsko) – Valev Visnapuu/Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus

(Vec C-198/14) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Články 34 ZFEÚ a 110 ZFEÚ — Smernica 94/62/ES — Článok 1 ods. 1 a články 7 a 15 — Predaj na diaľku a preprava alkoholických nápojov z iného členského štátu — Spotrebná daň z určitých balení nápojov — Oslobodenie od dane v prípade, že sú obaly súčasťou systému zálohovania a spätného odberu — Články 34 ZFEÚ, 36 ZFEÚ a 37 ZFEÚ — Požiadavka povolenia na maloobchodný predaj alkoholických nápojov — Monopol na maloobchodný predaj alkoholických nápojov — Odôvodnenie — Ochrana zdravia)

(2016/C 016/08)

Jazyk konania: fínčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Helsingin hovioikeus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Valev Visnapuu

Žalovaní: Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus

Výrok rozsudku

1. Článok 110 ZFEÚ, ako aj článok 1 ods. 1 a články 7 a 15 smernice Európskeho parlamentu a Rady 94/62/ES z 20. decembra 1994 o obaloch a odpadoch z obalov sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, akou je právna úprava v spore vo veci samej, ktorá zavádza spotrebnú daň z určitých balení nápojov, ale stanovuje oslobodenie v prípade začlenenia týchto obalov do účinného systému spätného odberu obalov.
2. Články 34 ZFEÚ a 36 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia právnej úprave členského štátu, akou je právna úprava, o akú ide v spore vo veci samej, podľa ktorej sa na predajcu usadeného v inom členskom štáte vzťahuje požiadavka povolenia na maloobchodný predaj pri dovoze alkoholických nápojov s cieľom ich maloobchodného predaja spotrebiteľom s bydliskom v prvom členskom štáte, pokiaľ tento predajca zabezpečuje prepravu týchto nápojov alebo zverí ich prepravu tretej osobe, pokiaľ táto právna úprava je schopná zaručiť realizáciu sledovaného cieľa, v prejednávanej veci ochranu verejného zdravia a verejného poriadku, tento cieľ nemožno dosiahnuť s aspoň takou účinnosťou s menej obmedzujúcimi opatreniami a táto právna úprava nepredstavuje prostriedok svojoľnej diskriminácie ani skrytého obmedzovania obchodu medzi členskými štátmi, čo prináleží posúdiť vnútroštátnemu súdu.

(¹) Ú. v. EÚ C 202, 30.6.2014.